

ת"פ 32948/06/18 - מדינת ישראל נגד וליד אבו רגב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32948-06-18 מדינת ישראל נ' אבו רגב
בפני כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד ניר
בינשטוק

המאשימה

נגד

וליד אבו רגב באמצעות ב"כ עו"ד עיסא
מוחמדיה

הנאשם

הכרעת דין

רקע:

בכתב האישום נטען כי במשך כשבועיים ימים, עובר ליום 7.1.18, החזיק הנאשם בביתו - מוטמן בתוך שקית שחורה בארון בחדר המקלחת - סם מסוג FUB-AMB במשקל נקי של 449.7 גרם, שהינו סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים**), וזאת שלא לצריכתו העצמית וללא היתר לכך מאת המנהל.

נוכח האמור, יוחסה לנאשם עבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים.

תשובת הנאשם לכתב האישום ניתנה בדיון מיום 11.09.19, בגדרה כפר כפירה כללית וטען לכשלים בתמלילי חקירתו.

ביום 11.02.2020 התקיימה ישיבת הוכחות בתיק. מטעם המאשימה העיד עד תביעה מס' 1, רס"ר רידאן גאנם (להלן - **גאנם**); מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.

גדר המחלוקת

אין למעשה מחלוקת לעניין העובדות כדלקמן: ביום 7.1.18, עת היה הנאשם עצור בתחנת משטרה בחשד לעבירת אלמ"ב (ר' נ/1) בצעה המשטרה חיפוש בביתו אחר סמים. כתוצאה מחיפוש זה נתפסה שקית שחורה ובה שתי שקיות שבתוכן סמים מסוג FUB-AMB במשקל נקי של 449.7 גרם. הסמים נתפסו בארון אמבטיה בחדר השירותים בבית.

אין מחלוקת כי אשתו של הנאשם נכחה בחיפוש וכי לבקשתה לא נכח בחיפוש עד נוסף.

אין מחלוקת שהנאשם נוהג להשתמש בסם מסוג נייס גאי, ואין מחלוקת שאף אחד אחר מבני משפחתו אינו עושה כן.

טענותיו של ב"כ הנאשם הן אלה:

ראשית, לא הוכח שחומר מסוג FUB-AMB מהווה סם אסור, כהגדרתו בפקודת הסמים.

שנית, לנאשם לא הוסברו זכויותיו כראוי, לרבות זכותו לייעוץ ע"י הסניגוריה הציבורית. עוד טען הסניגור שהחוקר (גאנם) שוחח עם הנאשם על המיוחס לו בטרם החל בתיעוד החקירה.

זאת ועוד, הסניגור טען שהחוקר למעשה "שתל" בפי הנאשם גרסה כאשר אמר לו מה צבע השקית שנתפסה.

לסיום, טען ב"כ הנאשם (ולו בלשון רפה) שלא מן הנמנע שהשקית שנתפסה איננה שייכת לנאשם דווקא.

פרשת התביעה:

גאנם הוא החוקר שחקר את הנאשם בגין הסמים שנתפסו בביתו (הודעת החשוד הוגשה וסומנה ת/1, דיסק החקירה ת/2 ותמלולה ת/3). כמו כן החתים גאנם את הנאשם על טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה (ת/4), שבו נכתב, הן בעברית והן בערבית, שזכותו של החשוד להיוועץ בעו"ד לפני חקירתו, בכפוף למגבלות הקבועות בחוק, וזכותו להיוועץ בסניגור ציבורי אם הוא זכאי לכך על פי חוק. הנאשם, כאמור, חתם על הטופס.

פרשת ההגנה:

הנאשם העיד שהחיפוש בביתו נעשה בעודו עצור בתחנת המשטרה. לדבריו אמר את שאמר בחקירתו - ת/1 - משום שלא רצה לסבך את אשתו ולגרור לזימונה לחקירה (ר' עמ' 23 לפרוטוקול מיום 11.2.2020, ש' 15-16).

דיון והכרעה

אפתח ואציין שבמסגרת כפירתו הכללית של הנאשם, ויתר סניגורו על כלל עדי התביעה למעט גאנם, ולפיכך הוגשו המסמכים הנוגעים לשרשרת הסם (ת/7 עד ת/15) בהסכמה. בת/15, חוות הדעת של המומחה, נקבע שהחומר שנתפס בביתו של הנאשם הינו מסוג FUB-AMB בשתי שקיות ובמשקל כולל של 449.77 גרם. בחוות הדעת צוין שזהו חומר

מסוג קנבוס סינטטי (ק.ס.). טוען ב"כ הנאשם שלא הוכח שזהו סם מסוכן, כמתואר בפקודת הסמים.

טענה זו דינה להידחות;

מעבר לעובדה שעל מנת להוכיח את טענתו היה על ב"כ הנאשם לזמן את המומחית החתומה על חוות הדעת (והוא כאמור ויתר על עדותה), הרי שטענה דומה נטענה, נדונה, ונדחתה במסגרת ת"פ 59289-05-17. פסק דין זה עמד הן במבחן הערעור והן במבחן הרע"פ, כאשר ברע"פ 3807/18 אומצה קביעתו של בימ"ש השלום שחומר מסוג FUB-AMB מהווה סם מסוכן. בנסיבות אלה, ומשהפך פסק הדין לחלוט, לא מצאתי לקבל את טענתו של הסנגור שיש להוכיח שמדובר בסם מסוכן בכל תיק ותיק. אני קובעת איפא שהחומר שנתפס בשקית, בביתו של הנאשם, הינו סם מסוכן לפי פקודת הסמים.

גם טענתו של ב"כ הנאשם לפיה לא הוסברו לנאשם זכויותיו, לרבות זכות ההיוועצות והזכות לסניגור ציבורי דינה להידחות;

כאמור, הנאשם חתם על טופס ת/4 בו מצוינות זכויותיו. אם לא די בכך, הרי שבפתח חקירתו (ת/1) הוקראו לנאשם זכויותיו, והוא הנהן בראשו שהוא מבין את החשדות ואת הזכויות (ת/1 ש' 1). גאנם העיד, בחקירתו הנגדית, שהסביר לנאשם שיש לו זכות להיוועץ עם עו"ד, אך לא זכר אם ציין את הזכות להיוועץ בסניגור ציבורי (עמ' 12 לפרוטוקול, ש' 18-19). לדבריו הנאשם ויתר על זכותו זו בהנהון (שם, ש' 26). אני קובעת שלא קופחו זכויותיו של הנאשם, וכי הודעתו נמסרה לאחר שזכות ההיוועצות הוסברה לו כדבעי והוא ויתר עליה.

עוד טען הסניגור שפרטים מוכמנים נמסרו לנאשם ויש בכך כדי לפסול את עדותו. כך למשל אמר לו החוקר את צבע השקית שנתפסה. כמו כן ישנה אי בהירות לעניין מקום תפיסת השקית - האם במקלחת או בשירותים. לא מצאתי ממש בטענה.

הנאשם בחקירתו ת/1 העיד שהשקית שנתפסה היא שלו, ושהיא הוחבאה במקלחת (ת/1 ש' 14 ואילך). בתמליל (ת/3) ש' 27-28 נכתב, לעומת זאת, שהשקית הוחבאה "בשירותים". גאנם הסביר פער זה בכך שבערבית המילה "חמאם" פירושה הן שירותים והן מקלחת (עמ' 14 לפרוטוקול, ש' 28). מצאתי לקבל לחלוטין הסבר זה. אציין שמדו"ח הפעולה, ת/9, עולה שאכן השקית נתפסה בארון אמבטיה בשירותים הצמודים לסלון.

הנאשם, במסגרת חקירתו, מסר גרסה מפורטת של הגורם שמכר לו את הסמים, מועד רכישתם, מקום העסקה, המחיר ששילם ועוד פרטים רבים (עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 22 ואילך). בנוסף, תאר הנאשם את שלא יכול היה לדעת אלמלא היתה השקית שלו: הוא הוסיף את החומר החדש שנקנה לחומר הישן שהיה ברשותו, באופן שאגד שתי שקיות ביחד אל תוך השקית השחורה (ר' ת/1 ש' 36 ואילך). נתון זה מתיישב עם חוו"ד מומחה ת/15, בה נכתב שבתוך השקית השחורה היו שתי שקיות - באחת 440.01 גרם חומר מסוג FUB-AMB ובשניה 9.76 גרם מאותו חומר. הממצאים מתיישבים עם גרסת הנאשם לפיה כמעט אזל החומר שברשותו ולכן רכש חומר נוסף (ת/1 ש' 39).

מצאתי כי גרסתו של הנאשם מצביעה על כך שהשקית אכן בבעלותו והוחבאה על ידו, ומשכך עמדה המאשימה בנטל והוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמו של הנאשם. למעלה מן הצורך אציין שניסיונו של הנאשם לטעון שגרסתו כולה נועדה למנוע את הבאת אשתו לחקירה, אין בו ולא כלום.

סוף דבר- אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

ניתנה היום, י"ב אייר תש"פ, 06 מאי 2020, במעמד הצדדים